اخبار

کمیته موقت اسطوره بارسلونا را اخراج کرد

پس از استعفای جوزپ ماریا بارتومئو از ریاست باشگاه بارسلونا، اداره آبی اناری ها به کمیته ریاست موقت به مدیریت کارلس توسکتس واگذار شد. این کمیته وعده داده بود که اقدامات اجرایی اندکی خواهد داشت و تنها به تعیین تاریخ جدید انتخابات و نیز بهبود اوضاع اقتصادی فکر خواهد کرد اما امروز خبر از اخراج کارلس رکساچ داد.

رکساچ مشاور جوزپ ماریا بارتومئو بود و کسی که از ۱۲ سالگی در باشگاه بارسلونا حضور داشت و تنها سال ۱۹۹۷ برای مدتی کوتاه مربی یوکوهاما در لیگ ژاپن را برعهده گرفت و در ادامه به بارسلونا بازگشت. او سال ها برای بارسا بازی کرد و کاپیتان این باشگاه نیز بود. یکی از صمیمی ترین دوستان یوهان کرویف که در دهه ۹۰ دستیار اول او نیز محسوب می شد.

رکساچ برای سال ها در تیم های آکادمی بارسلونا فعالیت داشت و او بود که اولین قرارداد لیونل مسی را در یک رستوران و روی یک دستمال کاغذی نوشت.

رکساچ در اوایل هزاره جدید نیز یک فصل مربی بارسا بود که با این تیم به توفیقی دست پیدا نکرد. او از سال ۲۰۱۰ مشاور ساندرو راسل و سپس جوزپ ماریا بارتومئو بود.

ماجرای اولین قرارداد لیونل مسی با بارسا در نوع خود جالب است:

در سپتمابر ۲۰۰۰ و در حالی که مسی تنها ۱۳ سال داشت، به کمک فابین سولدینی و مارتین مونترو و همکار این دو در اسپانیا یعنی هوراسیو گاجیولی، مسی و خانواده اش راهی بارسلونا شدند.

ستاره نوجوان با توانایی‌هایش همه را تحت تاثیر قرار داده بود و خانواده مسی به روساریو بازگشتند و به آنها قول قرارداد رسمی داده شد.

خوان گاسپارت، رئیس باشگاه بارسلونا در آن زمان معتقد بود که این انتقال برای آنها ریسکی است ولی گاجیولی کاتالان ها را تهدید کرد که مسی ممکن است به تیم های دیگر از جمله رئال مادرید بپیوندد.

در روز ۱۴ دسامبر، سه ماه پس از توافقی که با بارسا انجام شده بود، گاجیولی در حال تنیس بازی کردن با کارس رکساچ بود. پس از بازی آنها برای صرف ناهار با یکدیگر وقت گذراندند، جایی که جوزپ ماریا مینگییا، یک ایجنت فوتبال که بازیکنان زیادی را به بارسا آورده بود، نیز به آنها اضافه شد. گاجیولی و مینگیا به رکساچ فشار آوردند تا در مورد مسی تصمیم گیری کند، در مورد بازیکنی بسیار با استعداد.

آنجا بود که رکساچ، دستمالی خارج کرد و نوشت:« در بارسلونا، در روز ۱۴ دسامبر ۲۰۰۰، آقایان دور هم جمع شده اند. مینگییا، کارلس رکساچ و هوراسیو که مدیر فنی باشگاه بارسلوناست و با مسئولیت او و با وجود مخالفت هایی در مورد جذب مسی، به توافقی در این رابطه دست پیدا کردیم.»

این دستمال توسط رکساچ، مینگییا و گاجیولی به امضا رسید. یک هفته بعد، گاجیولی و رکساچ، به این دستمال فرم رسمی دادند و داستان مسی در بارسلونا آغاز شد

خداحافظ رئال؛ راموس هم تیمی جدید نیمار و امباپه؟

مشخص نیست که بالاخره بین رئال مادرید و سرخیو راموس بر سر تمدید قرارداد توافق خواهد شد یا خیر و همچنان احتمال جدایی کاپیتان وجود دارد.

سرخیو راموس از ۴ ژانویه آزاد است تا با باشگاه های مدنظرش وارد مذاکره شود. هنوز پیشرفتی در مذاکرات تمدید او با رئال حاصل نشده و هر احتمالی در مورد او را می توان متصور بود.

امروز نشریه آاس خبر از علاقه پاری سن ژرمن برای جذب کاپیتان رئال مادرید داد. باشگاه متمول پاریسی از ۴ ژانویه مذاکراتش با راموس را شروع خواهد کرد و به وی پیشنهادی ۳ ساله با دستمزد ۲۰ میلیون یوروی خالص ارائه خواهد داد که رد نکردنی به نظر می رسد.

پیشنهاد سه ساله پی اس جی در شرایطی ارائه خواهد شد که موضع سران رئال در مورد راموس بدون تغییر مانده است. رئال حاضر نیست قراردادی دو ساله به کاپیتانش پیشنهاد بدهد. باشگاه مادریدی قراردادی یک ساله با بند تمدید یک سال را به راموس ارائه داده است و در آن دستمزد او بی تغییر مانده.

راموس اگر فصل آینده بتواند تعداد مشخصی بازی برای رئال مادرید انجام دهد، قراردادش به شکل خودکار یک سال دیگر نیز تمدید خواهد شد اما او تا به امروز تنها به شرط تمدید دو ساله حاضر به ادامه همکاری با رئال است.

راموس سال ۲۰۰۵ بود که از سویا به رئال پیوست و تبدیل به بهترین مدافع میانی تاریخ باشگاه شده و بسیاری او را بهترین مدافع میانی تاریخ فوتبال هم می دانند. او اخیرا توانست یکصدمین گلش با پیراهن رئال را نیز به ثمر برساند.

راموس سال ۲۰۱۵ نیز بر سر تمدید قرارداد با رئال به مشکل خورد و چیزی تا پیوستن به منچستریونایتد فاصله نداشت اما در نهایت قراردادش را تمدید کرد. رئال به بازیکنان بالای ۳۰ سال خود تنها قرارداد یک ساله را پیشنهاد می دهد و فقط برای کریستیانو رونالدو در این مورد استثنا قائل شد و قراردادش را سه ساله تمدید کرد.

رئال حالا خطر پی اس جی را جدی تر از همیشه می بیند و شاید تابستان بعد، سرخیو راموس به دوران ۱۶ ساله حضورش در جمع کهکشانی ها پایان بدهد.

تصور رئال بدون راموس بسیار دشوار است اما این اتفاق روز به روز به واقعیت نزدیک تر می شود.

امپراتوری دشان

این چند هفته اخیر برای دیدیه دشان سرمربی تیم ملی فرانسه هفته‌های مهم و پرمشغله‌ای بود. او تا جایی که فرصت داشت سعی می‌کرد عملکرد همه بازیکنانش را در تیم‌های باشگاهی‌شان در لیگ‌های مختلف اروپایی تماشا کند و در عین حال باید حواسش به شناسایی استعدادهای احتمالی دیگر هم بود. این به اصطلاح دردسر انتخاب بازیکنان از میان کلی بازیکن مستعد، برای دشان خیلی بزرگتر از بقیه مربیان ملی است. تیم او کلی مدعی برای حضور در ترکیب اصلی دارد و تعداد لژیونرهای فرانسوی شاغل در لیگ‌های اروپایی هم آنقدر زیاد است که دشان شاید حتی با کمک دستیارانش هم نتواند همه آنها را از نزدیک رصد کند. پس ناگزیر آنها باید به تماشای بخش‌های برگزیده بازی این بازیکنان بسنده کنند تا فرصت تماشای همه را داشته باشند.

در مقطعی که بسیاری از تیم‌های ملی برتر جهان در تلاطم هستند، دشان می‌داند که داشتن یک تیم پرمهره چه نعمتی محسوب می‌شود. فرانسه آنقدر بازیکن بااستعداد دارد که قهرمان جام جهانی ۲۰۱۸ را به یک مدعی طبیعی برای قهرمانی در یورو ۲۰۲۰ هم تبدیل می‌کند. قطعاً در حال حاضر این احساس در اردوی فرانسوی‌ها و رسانه‌های این کشور وجود دارد، که «خروس‌ها» فرصتی بی‌نظیر دارند که یک امپراتوری چند ساله بر فوتبال اروپا بسازد، یکی بهتر از آنچه که در فاصله سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۰ داشت یا حتی مثل اسپانیا در فاصله سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۲.

فرانسه این هفته با تحمیل شکست یک بر صفر به پرتغال آن هم در لیسبون، مدافع عنوان قهرمانی و ستاره بزرگش، رونالدو، را در صعود به مرحله نیمه نهایی لیگ ملت های اروپا ناکام گذاشت و خودش به عنوان تیم اول گروه به مرحله بعد صعود کرد.

دو سال پیش در روسیه، فرانسه با تیمی که دومین میانگین سنی پایین مسابقات را داشت (۲۵٫۶ سال که تنها از نیجریه با ۲۵.۵ سال بالاتر بود) به جام جهانی رفت و قهرمان شد. تنها یک تیم در طول تاریخ توانسته با میانگین سنی کمتری این کار را انجام دهد: برزیل سال ۱۹۷۰. فرانسه اما در حالی قهرمان شد که حتی تعدادی از بازیکنانش نه تنها در اوج نبودند بلکه حتی در حد یک بازیکن معمولی هم ظاهر نشدند. حتی بازیکنان مانند کیلیان امباپه یا پرسنل کیمپمبه هم با روزهای اوج‌شان فاصله داشتند.

آنها اما هرچه جلوتر می‌روند از نظر فردی و گروهی قویتر، باتجربه‌تر، بالغ‌تر می‌شوند و بیشتر به کسب پیروزی عادت می‌کنند. شکست که این تیم در فینال یورو ۲۰۱۶ به عنوان میزبان مقابل پرتغال متحمل شد، یک سیر صعودی قابل توجه در فرآیند کسب تجربه دشان و بازیکنانش بود که به آنها در مسیر قهرمانی‌شان در جام جهانی ۲۰۱۸ کمک‌های فراوانی کرد. آن شکست برای فرانسوی‌ها نکات مثبت فراوانی داشت که باعث شد آنها درک کنند تیم‌شان در شرایطی است که نیز به تمرینات بی‌امان در حوزه‌های مختلف دارد به خصوص در بخشی مانند انسجام دفاعی، مدیریت بازی و کمبود انعطاف تاکتیکی. در پایان سال ۲۰۲۰ اما فرانسه شاید بیشتر از هر زمان دیگری ابزار تاکتیکی دارد. دشان کلی گزینه دارد. در ۱۸ ماه گذشته، فرانسوی‌ها با سیستم ۲-۴-۴، لوزی ۲-۴-۴، ۳-۳-۴، با سیستم ۳-۴-۳ و حتی سیستم ۲-۱-۴-۳ بازی کرده‌اند. به استثنای سمت راست خط دفاعی که فقط بنجامین پاوار و لئو دوبوا حضور دارند – برای سایر پست‌های این تیم کلی رقابت وجود دارد.

دشان مربی بسیار باهوشی است و همیشه فرصت‌طلب هم بوده است. سال ۲۰۱۲ که او سکان هدایت تیم ملی فرانسه را از لوران بلان تحویل گرفت، تیمش خیلی پرستاره نبود. در واقع خروس‌ها در آن مقطع به جز کریم بنزما، فرانک ریبری و هوگو یوریس ستاره دیگری نداشتند. با این حال دشان مشکلی نداشت. با همه مشکلاتش این تیم مانند یک لوح سفید بود که خودش می‌توانست هر نقشی که می‌خواهد روی آن بکشد و آن را بسازد. دشان ستاره‌های زیادی نداشت اما پتانسیل زیادی که بازیکنانش برای ستاره شدن داشتند را متوجه شد. گروه پراستعدادی که او در اختیار داشت، از نظر پتانسیل پیشرفت استثنایی بود. در آن زمان فرانسوی‌ها یک تیم زیر ۱۹ سال فوق‌العاده داشتند که آماده درخشش در رده بزرگسالان بود. یک سال بعد در سال ۲۰۱۳ همان تیم قهرمان جام جهانی زیر ۲۰ ساله‌ها شد و ۶ سال بعد ۵ نفر از اعضای آن تیم با دشان قهرمان جام جهانی شدند: پل پوگبا، رافائل واران، ساموئل اومتیتی، فلوران تاوین و آلفونسه آرئولا. تابستان همان سال ۲۰۱۳ تیم زیر ۱۹ ساله‌های فرانسه با بازیکنانی مانند مندی، آنتونی مارسیال، آدرین رابیو و آیمریک لاپورته به فینال زیر ۱۹ ساله‌های اروپا رسید. دشان هر دوی آن تورنمنت‌ها را رصد می‌کرد و حتی شخصاً برای تماشای بعضی از بازی‌ها به ورزشگاه می‌رفت. او می‌دانست که نسل بعدی فوتبالیست‌های فرانسه می‌توانند همان ستاره‌های نداشته تیم او او باشند.

در میان اعضای تیم زیر ۱۷ ساله‌های فرانسه که سال ۲۰۱۵ قهرمان اروپا شد، دایو اوپامکانو فرمانده تیم بود. در تیم ۱۹ ساله‌ها که سال ۲۰۱۶ قهرمان اروپا شد، فرانسه رهبری مانند امباپه را در خط حمله داشت هرچند که دشان قبل از آن مسابقات متوجه استعداد امباپه شده بود. مارکوس تورام هم در همان تیم بود. در تیم زیر ۱۹ ساله‌های قبلی فرانسوی‌ها، کینگزلی کومان، لوکاس هرناندس و پاوار هم نقش پررنگی در موفقیت تیم ایفا کردند. و این لیست ادامه دارد.

فوتبال فرانسه در تمام رده‌های سنی و برای همه پست‌ها، همواره تیمی پرستاره بوده و هنوز هم هست اما چیزی که این تیم نیاز داشت یک مربی بود که در واقع بتواند پتانسیل بازیکنان مستعد ستاره شدن را به تیم ملی این کشور انتقال دهد. او در این کار ماهر است. یکی از مهمترین ویژگی‌های او داشتن مهارت مدیریت فردی است. به لطف سابقه‌اش به عنوان یک بازیکن موفق و همینطور شخصیت محبوب و اجتماعی‌اش، بازیکنان به او اعتماد می‌کنند. به همین اندازه هم او می‌داند که آنها را چطور در بهترین شرایط قرار دهد تا موفق شوند. از سال ۲۰۱۲ تا کنون او به ۵۳ بازیکن مختلف فرصت داده اولین بازی‌شان در تیم ملی فرانسه را تجربه کنند که آماری تحسین‌برانگیز است ضمن اینکه حاکی از بهره‌مندی او از یک لشگر از ستاره‌ها است. آخرین بازیکنانی هم که در لیست نفرات مورد اعتماد دشان برای بازی در تیم ملی قرار گرفته‌اند ادواردو مکاماوینگای ۱۸ ساله، اوپامکانوی ۲۲ ساله و هوسم اوئار هستند. حتی با میدان دادن به همه این بازیکنان، او هنوز کلی بازیکن دیگر دارد که می‌تواند به آنها فرصت انجام اولین بازی ملی‌شان را بدهد و با نگاهی به لیست بازیکنان تیم زیر ۲۱ ساله‌های فرانسه در ماه جاری خودتان متوجه این موضوع می‌شوید. علاوه بر اوئار و اوپامکانو، بازیکنانی مانند ژول کانده که در این فصل برای سویا عالی بازی کرده، وسلی فوفانا که ستاره خط دفاعی لسترسیتی بوده، موسیا دیابی از بایرلورکوزن و آمین گویری از نیس هم هستند. دشان تا سال ۲۰۲۲ با فرانسه قرارداد دارد و اگر اوضاع به همین منوال برای او پیش برود، او می‌تواند مطمئن باشد که حضورش در این تیم تمدید حداقل تا یورو ۲۰۲۴ تمدید خواهد شد که حتی در آن زمان هم او ۵۶ ساله خواهد بود و هنوز آنقدر پیر نشده که نتواند روند افتخاراتش را ادامه دهد.

لیونل مسی و رسیدن به یک رکورد تاریخی

در نیمه دوم ماه نوامبر اتفاقات مهمی و تاریخی در لالیگا رخ داده که بی شک به یادماندنی ترین آن را باید به هت تریک لیونل مسی برابر سویا و شکستن رکورد تلمو زارا اختصاص داد. روزی که این ستاره آرژانتینی بالاخره لقب بهترین گلزن تاریخ لالیگا را به خود اختصاص داد.

۱۸ نوامبر: نقش آفرینی خوزه آنتونیو ریس در پیروزی بزرگ دربی (۲۰۱۲)

هواداران در ورزشگاه سانچس پیسخوان متعلق به سویا در تاریخ ۱۸ نوامبر ۲۰۱۲ به ندرت قادر بودند لحظه ای روی صندلی های خود بنشینند. تنها با گذشت ۱۳ ثانیه بود که صدای تشویق ها به اوج رسید، زیرا خوزه آنتونیو ریس، وینگر محبوب سویا با بهره گیری از اشتباه آدریان، دروازه بان رئال بتیس موفق به گلزنی شده و تیم خود را ۱-۰ مقابل رقیب همشهری پیش انداخت.

فازیو روی ارسال ایستگاهی ایوان راکیتیچ با ضربه سر گل دوم را به ثمر رساند و در ادامه قبل از اینکه ریس دومین گل خود را از فاصله نزدیک و پس از برخورد ضربه سر آلوارو نگردو به دیرک دروازه به ثمر بساند. این بازیکن بومی سپس پاس گل دوم فازیو با ضربه سر را ارسال کرده و در برتری ۴-۰ تیمش در پایان نیمه اول نقش مهمی ایفا کرد.

اگرچه روبن کاسترو یک بار برای بتیس موفق به گلزنی شد، اما راکیتیچ در اواخر بازی بروی پاس کات بک وهوشمندانه جسوس ناواس نتیجه را ۵-۱ کرد. مرور خاطرات این بازی برای هر دو رقیب همشهری و در کل نقش آفرینی های ریس، با مرگ نابهنگام او فقط در سن ۳۵ سالگی در ژوئن ۲۰۱۹ تلخ تر می شود.

۱۹ نوامبر: رونالدینیو برنابئو را زانو درآورد (۲۰۰۵)

در ال کلاسیکویی به میزبانی سانتیاگو برنابئو در تاریخ ۱۹ نوامبر ۲۰۰۵، تیم مهمان یعنی بارسلونا بازی را هجومی آغاز کرده و ساموئل اتوئو تنها بعد از گذشت ۱۴ دقیقه تیمش را با یک گل پیش می اندازد. رئال مادرید قبل از پایان نیمه اول موقعیت هایی برای زدن گل تساوی داشت، اما در شروع نیمه دوم این رونالدینیو بود که زمینه ساز برتری بارسلونا شد.

در همان دقایق ابتدایی نیمه دوم، رونالدینیو او از داخل نیمه خودی حرکت کرده، به راحتی از تکل سرخیو راموس گذر کرد، از ایوان هلگوئرا و روبرتو کارلوس رد شد و ضربه او از کنار ایکر کاسیاس وارد دروازه شد. ۱۵ دقیقه بعد، رونالدینیو دوباره از سد راموس گذشته و به راحتی دروازه کاسیاس را باز کرد تا بارسلونا ۳-۰ پیش افتد.

برزیلی سپس به گوشه ای دویده، لحظاتی رقصید، انگشتانش را تکان داد و به آسمان اشاره کرد. حاضران در برنابئو اگرچه ناراحت بودند، اما نتوانسته جلوی خود را بگیرند و بلند شده و رونالدینیو را تشویق کردند. رونالدینیو در دوران حضور در بارسلونا پنج گل در هشت مسابقه ال کلاسیکوی لالیگا به ثمر رساند، اما در هیچ شبی مانند آن شب جادویی در برنابئو ظاهر نشد.

۲۰ نوامبر: رقابت شدید مسی و رونالدو (۲۰۱۰)

«هر کاری که تو انجام دهی، من می توانم بهترش را انجام داده، یا حداقل مانند تو باشم» این خلاصه ای اتفاقات لالیگا در تاریخ ۲۰ نوامبر ۲۰۱۰ بود. در ساعت ۸ بعدازظهر در نیوکمپ بارسلونا در مقابل آلمریا قرار گرفت. لیونل مسی از فاصله ۲۰ متری محوطه دروازه حریف گل اول را به ثمر رساند، قبل از اتمام نیمه اول و از فاصله نزدیک ای نتیجه را ۰-۵ کرده و هت تریک خود را با یک ضربه ماهرانه از روی سر دیگو آلوس، دروازه بان حریف تکمیل کرد و در نهایت تیم پپ گواردیولا به پیروزی ۸-۰ رسید.

نگاه ها پس از آن دیدار بلافاصله به سانتیاگو برنابئو و مسابقه دیرهنگام خیره شد، جایی که رئال مادرید میزبان بیلبائوبود. کریستیانو رونالدو ستاره لوس بلانکوس نیز موفق به ثبت هت تریک شد، گل اول روی پاس مسوت اوزیل، یک ضربه ایستگاهی تماشایی و در نهایت گلزنی از روی نقطه پنالتی در دقایق پایانی و نقش آفرینی در برتری ۱-۵ مقابل تیم اهل باسک. هر دو فوق ستاره در اوج بوده و می دانستند که قرار است چند روز دیگر در چارچوب ال کلاسیکو در لالیگا در استادیوم نیوکمپ دیدار کنند.

۲۱ نوامبر: اینیستا بارسا را به سمت پیروزی بزرگ در ال کلاسیکو برابر رئال تحت هدایت رافا بنیتس هدایت می کند (۲۰۱۵)

بارسلونا در سالهای اخیر پیروزی های بزرگی در ال کلاسیکو داشته، اما تعداد کمی از آنها مانند پیروزی ۴-۰ در ۲۱ نوامبر ۲۰۱۵ و در شبی که لیونل مسی به دلیل مصدومیت نتوانست در ترکیب ثابت قرار گیرد شیرین بوده اند.

در عوض سرخی روبرتو در سمت راست حمله بارسا حمله ای کم سابقه را آغاز کرده و این بازیکن چند پسته پاس گلی برای لوئیس سوارز مهیا کرد تا او با خونسردی دروازه حریف را باز کند. در ادامه نیمار روی پاس آندرس اینیستا به راحتی دروازه کیلور ناواس را باز کرد تا با این نمایش دلچسب، بارسلونا با برتری ۰-۲ راهی رختکن شود.

گل سوم بارسا نیز به زیبایی به ثمر رسید و پاس گل نیمار از پشت محوطه جریمه با ضربه اینیستا به گوشه بالای دروازه رفت تا او اولین گل خود در ال کلاسیکو را به عنوان کاپیتان بلوگرانا به ثمر برساند. مسی در نیمه دوم وارد میدان شد و پاس جوردی آلبا را برای سوارز مهیا کرد تا چهارمین گل تیمش را به ثمر برساند. این پیروزی مهم باعث شد بارسا کنترل کامل کورس قهرمانی آن فصل در لالیگا را بدست آورد و در نهایت کار برای بنیتس تنها چهار ماه پس از تصدی پست سرمربیگری رئال مادرید به مخاطره افتاد.

۲۲ نوامبر: مسی بهترین گلزن تاریخ لالیگا شد (۲۰۱٤)

انتظارها برای بیش از یک ماه و تا ۲۲ نوامبر ۲۰۱۴ ادامه یافت، زیرا لیونل مسی برای زدن گل شماره ۲۵۱ گل در لالیگا و رسیدن به رکورد گلزنی تاریخ تلمو زارا، مهاجم سابق بیلبائو از سال ۱۹۵۵ طلسم شده بود.

عدم گلزنی در جریان شکست مقابل رئال مادرید و سلتا انتظارات را طولانی کرده، اما در نهایت مسی سرانجام مقابل سویا در نیوکمپ این رکورد را شکست. مسی با نواختن یک ایستگاهی تماشایی به رکورد زارا رسید، سپس او پس از یک و دو با نیمار، با گلزنی از فاصله نزدیک این رکورد را به تنهایی از آن خود کرد. با این گل فضای مهیجی در استادیوم حکمفرما شد و در ادامه و وسط بازی بازیکنان بارسلونا لیونل مسی را بلند کرده و روی هوا انداختند.

مسی در اواخر بازی هت تریک کرده و بارسلونا در نهایت با نتیجه ۱-۵ در این دیدار پیروز شد. طی شش سال بعدی مسی تعداد گل های خود در لالیگا را به عدد ۴۵۰ رسانده و هر کسی به دنبال رکورد مسی باشد کار دشواری خواهد داشت.

چرخش شگفت انگیز یک لیورپولی از هندبال به فوتبال

وقتی لئون یاکوبسن سال ۲۰۲۰ را به عنوان ملی پوش هندبال جزایر فارو آغاز کرد حتی تصورش را هم نمی‌کرد که این سال را به عنوان بازیکن تیم ملی فوتبال این کشور به پایان برساند.

درحالیکه اپیدمی کرونا زندگی میلیونها نفر از مردم دنیا را دستخوش تغییر کرده این تغییر برای یاکوبسن به معنای تغییر در رشته ورزشی بوده است. یاکوبسن ۲۳ساله در این باره می‌گوید: « من همیشه دلم می خواست فوتبالیست باشم ولی دکترها در ۱۷سالگی به من توصیه کردند فوتبال را کنار بگذارم چرا که پایم عمل جراحی شده بود. به من گفتند هندبال برای سلامتی ام بهتر است. آن روزها این بابت خیلی ناراحت بودم».

یاکوبسن در رده جوانان یکی از بهترین بازیکنان جزایر فارو به حساب می‌آمد و حتی در سال ۲۰۱۳ در شانزده سالگی اولین بازی خود را برای باشگاه اچ بی تورشاون در لیگ دسته یک جزایر فارو انجام داد. او در خط میانی بازی می‌کرد و با توجه به اینکه هوادار لیورپول بود استیون جرارد را الگوی خود می‌دانست. یاکوبسن در این باره گفت: « آرزویم این بود که به عنوان فوتبالیست حرفه ای در خارج از کشور بازی کنم ولی مجبور شدم این رویا را کنار بگذارم و هندبال بازی کنم».

چیزی نگذشت که مشخص شد یاکوبسن در

هندبال هم استعداد زیادی دارد. او در این باره گفت: « به باشگاه هندبال اچ۷۱ ملحق شدم که بهترین تیم هندبال جزایر فارو است. به تیم ملی زیر ۲۰سال هم راه پیدا کردم و بعد به تیم ملی بزرگسالان دعوت شدم».

یاکوبسن که در زمین فوتبال چپ پا است در هندبال با دست راست بازی می‌کند. او در این باره گفت: « من فوتبال را در پست وینگر چپ بازی می کردم و بعد دفاع چپ شدم. در هندبال با تیم اچ۷۱ سه قهرمانی در لیگ و دو قهرمانی جام حذفی بدست آوردم. تمام تمرکزم روی هندبال بود و به فوتبال اصلاً فکر نمی کردم».

در ماه ژانویه گذشته یاکوبسن با تیم ملی هندبال جزایر فارو در مقدماتی جام جهانی شرکت کرد ولی اپیدمی کرونا فعالیتهای هندبالی را کاملاً متوقف کرد.

ستاره اهل جزایر فارو در این باره گفت: « در این شرایط تصمیم گرفتم کمی فوتبال بازی کنم و به تیم ذخیره های اچ بی ملحق شدم تا آمادگی بدنی ام حفظ شود. در اولین بازی ام دو گل زدم و سرمربی تیم با من تماس گرفت».

ینس برتل آسکو، مدافع سابق نوریچ که حالا هدایت اچ بی را بر عهده دارد از یاکوبسن می خواهد به تیم اصلی باشگاه ملحق شود. او در این باره گفت: « اول این پیشنهاد را رد کردم چون از پایم می ترسیدم. ولی بعد تصمیم گرفتم مدتی فوتبال را امتحان کنم».

این تصمیمی بود که زندگی حرفه ای یاکوبسن را به کلی تغییر داد.

لیگ برتر فوتبال جزایر فارو آن روزها ادامه داشت و یاکوبسن فوراً به عنوان مهاجم اصلی به ترکیب فیکس تیمش راه یافت. او در این باره گفت: « من جوان که بودم هرگز در این پست بازی نکرده بودم ولی مربی گفت که باید در محوطه جریمه باشم».

حق با آسکو بود. یاکوبسن در ماه جولای در سه مسابقه پیاپی گلزنی کرده و در فصل پاییز گلهای بیشتری می‌زند. او در پنج مسابقه پیاپی برای تیمش گلزنی می‌کند. یاکوبسن تا اینجا برای تیمش در ۱۷ بازی ۱۲ گل زده و نقش مهمی در قهرمانی اچ بی در لیگ جزایر فارو داشته.

یاکوبسن در سال ۲۰۱۹ قهرمان لیگ هندبال کشورش شده و در سال ۲۰۲۰ با یک تیم فوتبال به قهرمانی رسیده بود.

اما خبر اصلی هنوز از راه نرسیده بود. یاکوبسن در این باره گفت: « مربی ما وارد رختکن شد از همه خواست ساکت باشند و گفت من به تیم ملی دعوت شده ام. شگفت انگیز بود. هم تیمی هایم سر و صدای زیادی درست کردند و همه از خوشحالی در پوست خود نمی گنجیدیم».

او که در ژانویه به عنوان بازیکن هندبال تیم ملی کشورش مقابل لیتوانی بازی کرده بود چهارشنبه ای که گذشت به عنوان فوتبالیست تیم ملی جزایر فارو مقابل لیتوانی ایستاد. هاکان اریکسون سرمربی جزایر فارو از یاکوبسن ۹۰ دقیقه استفاده کرد تا نشان دهد او احتمالاً مهاجم اول این تیم خواهد شد.

یاکوبسن در این باره گفت: « امسال بدون شک بهترین سال عمرم بوده. من دوباره فوتبالیست هستم، با باشگاهم قهرمان شده ام و حالا پیراهن تیم ملی را در ورزش مورد علاقه ام به تن دارم. لیورپول هم در انگلیس قهرمان شد و دیگر از این بهتر نمی‌شود».

اخبار

گل‌های ملی رونالدو بهتر است یا مسی؟

ستاره پرتغالی از لحاظ آمار گلزنی با تیم ملی برتری آشکاری دارد اما در یک بخش مهاجم آرژانتینی بهتر کار کرده است.

با وجود این که لیونل مسی بیشترین توپ طلا را به دست آورده اما در خیلی از آمارها کریستیانو رونالدو برتر از ستاره آرژانتینی است. یکی از آن ها عملکردشان در تیم ملی است که اختلاف زیادی با هم دارند. مهاجم آلبی سلسته از فتح عنوان با آرژانتینبی نصیب بوده اما رونالدو تاکنون دو جام را با کشورش بالای سر برده است. ستاره پرتغالی در سال ۲۰۱۶ یورو را فتح کرد و در سال ۲۰۱۹ قهرمان لیگ ملت ها شد. با این حال مسی نه در کوپا آمه‌ریکا و نه جام جهانی که چهار فینال را تجربه کرد جامی به دست نیاورد. از لحاظ گلزنی دو ستاره کنونی جهان فوتبال آمار قابل توجهی را به ثبت رساندند. مهاجم پرتغالی در ۱۶۹ بازی ۱۰۲ گل به ثمر رسانده و ۳۱ پاس گل داده است. او کمتر از هشت گل با رکورد علی دایی (۱۰۹ گل)، برترین گلزن تاریخ تیم های ملی فاصله دارد. مسی فاصله زیادی با این آمار دارد. ستاره آرژانتینی در ۱۴۱ بازی ۷۱ گل و ۴۲ پاس گل داده است. برتری رونالدو در تعداد تیم هایی که دروازه‌شان را باز کرده است هم دیده می شود. CR۷ برابر ۴۱ تیم مختلف گلزنی کرده است و لئو مقابل ۲۹ تیم. البته کریستیانو تاکنون دروازه تیم های بزرگی همچون آلمان (در چهار بازی)، فرانسه (در شش بازی)، انگلیس (در سه بازی)، ایتالیا (دو بازی) و برزیل (سه بازی) را باز نکرده که این کار را مسی انجام داده است. در میان تیم های بزرگ مهاجم آرژانتینی تنها برابر هلند ناکام مانده است (دو بازی). قطر تیم دیگری است که مسی دو بار برابرش بازی کرده اما نتوانسته گلزنی کند. در میان تیم های برجسته دیگر که تنها یک بار مقابلشان بازی کرده است نام بلژیک، سوئد و ژاپن دیده می شود. مسی بیشترین گل را برابر برزیل، اروگوئه، پاراگوئه و اکوادور به ثمر رسانده و دروازه هر کدام را پنج بار باز کرده است. دروازه مکزیک و شیلی هم سه بار توسط کاپیتان آلبی سلسته باز شده است. از طرفی رونالدو در میان تیم های بزرگ تنها توانسته چهار بار دروازه هلند را باز کند و بیشترین گل ها را مقابل لیتوانی (۷گل)، سوئد (۷گل)، آندورا (۶ گل) و ارمنستان (۵گل) به ثمر رسانده است. درست است که رونالدو دروازه تیم هایی بیشتری را باز کرده اما برابر تیم های بزرگ، خوش شانس نبوده است. از طرفی مسی مقابل رقیبان بزرگ مانند یک ستاره ظاهر شده است. هر دو بازیکن به شکلی در این رقابت خاص برنده هستند.

سه ماه پس از فاجعه؛ بارسلونا همچنان در بحران

سه ماه از یکی از تلخ ترین شب های تاریخ بارسلونا برمی گردد. کاتالان ها در ورزشگاه دالوز با نتیجه هشت بر دو مقابل بایرن مونیخ شکست خوردند. در سه ماه اخیر اتفاقات عجیبی برای بارسلونا رخ داده است و بارسا بعد از حدود ۱۰۰ روز نتوانسته از بحران خارج شود. به همین بهانه حال و روز ناخوش بارسلونا در این مدت را مرور می کنیم:

استعفای آبیدال: در روز ۱۸ آگوست، اریک آبیدال، مدیر فنی بارسلونا استعفا داد. مسی به شدت علیه آبیدال موضع گرفته بود و علیه ستاره سابق فوتبال فرانسه پست اینستاگرامی منتشر کرده بود. رامون پلانس که دستیار آبیدال بود جای او را گرفت. استخدام کومان : مربی ۵۷ ساله هلندی که از دوران بازی خود به اسطوره بارسا تبدیل شده بود، به عنوان مربی جدید انتخاب شد و در روز معارفه اش گفت:» نمی دانم که باید مسی را راضی کنم یا نه.» فکس جنجالی مسی : لئو یک بمب بزرگ منفجر کرد و در نامه ای خواستار جدایی از بارسلونا به صورت رایگان در سال پایانی قراردادش شد. بارسلونا شوکه شد و برخی هواداران بارسلونا برای اعتراض مقابل درهای نیوکمپ حاضر شدند. بارتومئو اما اعلام کرد که راضی به جدایی بارسا نمی شود. امضای طومار برای استیضاح: در روز ۳۱ آگوست، جوردی فاره در دفتر باشگاه بارسلونا حاضر شد تا جمع آوری امضا برای استیضاح بارتومئو را آغاز کند. بعد از آن جمع آوری امضا آغاز شد و ۲۰٬۶۸۷ هوادار بارسلونا خواستار برکناری بارتومئو و هیئت مدیره اش شدند. مسی ماندنی شد: لئو در روز چهارم سپتامبر در مصاحبه ویدیویی با سایت گل اعلام کرد که در بارسلونا می ماند و انتقادهای تندی را روانه مدیران باشگاه کرد. ستین هم فیکس زد: در روز ۱۷ سپتامبر، کیکه ستین سرمربی سابق بارسلونا در فکسی به بارسا اعلام کرد که هنوز به صورت رسمی نامه اخراجش را به او نداده اند. ستین خواستار غرامت چهار میلیون یورویی شد. در روز اول نوامبر، مربی کانتابریایی با ال پایس صحبت کرد و در مورد مسی گفت:» مدیریت این شرایط آسان نیست، چیزهایی را می بینی که انتظارش را نداری.» جدایی سوارز: در روز ۲۴ سپتامبر، لوئیز سوارز سومین گلزن برتر تاریخ بارسلونا پس از شش سال از کاتالان ها جدا شد. او در کنفرانس مطبوعاتی اینترنتی با هواداران وداع کرد. روز بعدش مسی در بیانیه ای از نحوه جدایی سوارز انتقاد کرد و دوباره به مدیران بارسا حمله کرد.جوان های امیدبخش : شروع فصل بارسلونا امید بخش بود و مقابل ویارئال و سلتا پیروز شدند. درخشش دو جوان جلب توجه می کرد: فاتی در دو بازی آغازین فصل گل زد. پدری که اهل جزایر قناری است، اولین گل رسمی فصل را در چمپیونزلیگ مقابل فرانس واروش در ۲۰ اکتبر به ثمر رساند.ال کلاسیکو: در روز ۲۴ اکتبر، بارسلونا در حالی در ال کلاسیکو شکست خورد که اعضای این تیم به پنالتی گرفته شده توسط داور ویدیویی که لنگله روی راموس مرتکب شده بود، انتقاد کردند. نامزدهای ریاست بارسا نظیر فونت، لاپورتا، فاره و ویلاخوانا از لالیگا و فدراسیون انتقاد کردند.